

BUDAPEST, V. KERÜLET, DOROTTYA UTCA 2–4. (HRSZ. 24475)

Lakóépület, szálloda és irodaház építése

Lelőhely-azonosító: 56196, 59338, 66154

KULCSSZAVAK: középkor, késő középkor, 14-15. század, település,
kora újkor, török kor, település, újkor, 18. század, kút

BUDAPEST, DISTRICT V, 2-4 DOROTTYA STREET (PLOT NO. 24475)

Residential building, hotel and office building construction

Site IDs: 56196, 59338, 66154

KEYWORDS: Middle Ages, Late Middle Ages, 14th-15th century, settlement, Early
Modern Period, Ottoman Era, settlement, Modern Period, 18th century, well

2020. április 29. és 2021. június 29. között az V. kerület, Dorottya utca 2–4. telken többfunkciós épület (lakóépület, szálloda és irodaház) alapozási munkáihoz kötődő megelőző régészeti feltárást, illetve régészeti megfigyelést láttunk el.

Az egykori MAHART- és Weber-ház területén, illetve az épülettömb belsejében végrehajtott bontások következtében létrejött „udvaron” 302 m² területen végeztünk régészeti feltárást. A kutatást nehezítette, hogy egyszerre folytak az épületbontások, valamint ezzel egy időben a réselési, illetve horgonyzási munkák.

Elsőként a Weber-ház, majd a MAHART-ház pince-szintjén vált szükségessé a régészeti feltárást. Később az udvari részen, legvégül a Weber-ház nyugati szárnyának pinceszintjén végeztünk kutatómunkát. A terület adottságait erősen befolyásolta a nyugati, Duna irányába lejtő természetes felszín, illetve a nagyfokú beépítettség is. Az építési terület keleti részén már viszonylag magasan jelentkezett sárgás színű, homokos anyagú altalaj. Itt már nyomokban sem mutatkozott régészeti jelenség vagy leletanyag, míg a nyugati harmadában régészeti rétegek és objektumok is előkerültek.

A Weber-ház pinceszintjének nyugati végében késő középkori gödröket, cölöpnymokat és gerenda-

Between April 29, 2020 and June 29, 2021, archaeological monitoring and preventive excavation were conducted in connection with foundation works for a multi-purpose development (residential building, hotel, and office building) at 2–4 Dorottya Street in District V.

On the site of the former MAHART and Weber buildings, and within the interior courtyard created by demolition works, archaeological excavation was conducted over an area of 302 m². The investigation was complicated by simultaneous building demolition, slot cutting and anchoring works.

Excavation was first conducted in the basement level of the Weber building, followed by the MAHART building, then the courtyard area, and finally the western wing of the Weber building. The site was strongly influenced by a natural westward slope toward the Danube and by dense urban development. In the eastern part of the construction area, yellow sandy subsoil appeared relatively close to the surface, with no archaeological features or finds. In contrast, archaeological layers and features were identified in the western third.

In the western end of the Weber building's basement, Late Medieval pits, postholes, and timber remains were uncovered. Additional timber-related

maradványokat tártunk fel. A Weber-ház nyugati szárnyának pincszintjéről – amelyet a 18. századi rétegek fedtek –, illetve ettől délre is gerendaszerkezetre utaló maradványok kerültek elő. Az udvari részen török kori és kora újkori gödrök, illetve egy 18. századi kút maradványa is felbukkant. Ezenkívül a MAHART-ház pincszintjén egy 14–15. századi gödröt is azonosítottunk.

Az előkerült csekély mennyiségű középkori emlék ellenére feltételezhetjük, hogy a beépítendő épülettömb területét a középkor folyamán is intenzíven használták. Ezt támasztják alá a szomszédos telkeken végzett régészeti feltárások is. A török kori és főként a nagyfokú újkori bolygatottság miatt a leletek egy része megsemmisülhetett, illetve súlyosan megsérülhettek a 19–20. századi beépítés alkalmával is.

A feltárási terület nyugati szélén már szürkés színű, agyagos, és foltokban homokos anyagú dunai hordalék is mutatkozott, jelezve a Duna medrének egykori közelségét. A gerendaszerkezetek előkerülése arra utalhat, hogy a part menti részen a 17–18. században már nem a megszokott városias beépítettség volt a jellemző, hanem rakpart jellegű, elsősorban gazdasági funkciójú településrész lehetett. A beruházás az Apáczai Csere János utcában, a Wekerle Sándor (korábban Szende Pál) utcában, a Dorottya utcában és a Vigadó utcában végzett közműfeltétési munkák során csak modern kori feltöltési réteget érintett. Innen régészeti leletanyag vagy jelenség nem került elő.

RÉSZTVEVŐK: Szolnoki Tamás ásatásvezető régész, Papp Adrienn régész, Bukva Ákos régésztechnikus, Kevevári Zsolt geodéta, Viemann Zsolt geodéta

Pothorszki Vivien – Szolnoki Tamás

structural traces were found in the western wing of the Weber building (sealed by 18th-century layers) and to the south of it. In the courtyard area, Ottoman-era and early modern pits were documented, along with the remains of an 18th-century well. A 14th–15th-century pit was also identified in the basement of the MAHART building.

Although only a limited number of medieval remains were recovered, it is likely that the area was intensively used throughout the Middle Ages, as also supported by excavations in adjacent plots. Significant Ottoman-era and especially modern disturbances likely destroyed or displaced parts of the archaeological record during 19th–20th-century development.

Along the western edge of the excavation area, grey clayey and locally sandy Danube alluvial deposits appeared, indicating the former proximity of the river. The discovery of timber structures suggests that in the 17th–18th centuries the riverside zone may have functioned more as a semi-industrial or economic waterfront area rather than a densely built urban quarter.

Utility works in nearby Apáczai Csere János Street, Wekerle Sándor Street (formerly Szende Pál Street), Dorottya Street, and Vigadó Street only encountered modern fill layers, with no archaeological features or finds.

CONTRIBUTORS: Tamás Szolnoki (lead archaeologist), Adrienn Papp (archaeologist), Ákos Bukva (archaeological field technician), Zsolt Kevevári (surveyor), Zsolt Viemann (surveyor)

Vivien Pothorszki – Tamás Szolnoki